

Arrest

nr. 75 105 van 14 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 21 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Sierra Leonese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 31 december 1993 te Makabarie (Port Loko district). Je bent minderjarig. Je bent van Temne afkomst. Je woonde bij je ouders en je oudere broer. Je vader had nog een tweede vrouw die drie dochters had met je vader. Je vader was leider van de Poro genootschap. Jullie woonden allen in hetzelfde huis maar ieder had zijn eigen kwartier. Je familie was moslim maar jij was christen. Je ging naar de United Methodist Church in Bombana (Port Loko district). Je speelde trompet in de kerk. Je liep ook school in Bombana. Toen je dertien à veertien jaar oud was overleed je broer aan de gevolgen van zijn initiatie binnen

de genootschap waartoe je vader behoorde. Aanvankelijk moest je broer je vader opvolgen maar door zijn dood moest jij zijn plaats innemen. Je moeder verzette zich echter tegen je initiatie. Dit zorgde voor onenigheid tussen je ouders. Een jaar na de dood van je broer werd je moeder ziek en ook zij overleed. Hierna stopte je met school omdat er niemand meer was die je schoolgeld wilde betalen. Je moest alles doen voor je drie half-zussen. Als je weigerde werd je geslagen. Op een dag was er een familiebijeenkomst. Je was hier zelf niet aanwezig omdat je stiefmoeder even daarvoor een steen naar je gegooid had omdat de uniformen van de meisjes niet gewassen waren. Ze zei je na afloop van de bijeenkomst dat je omdat je niet aanwezig was geïnitieerd zou worden. Je liep weg maar ze stuurden enkele mannen achter je aan. Je werd naar de 'bush' gebracht waar de initiatie gestart werd. Na enkele dagen slaagde je erin te ontsnappen. Je ging naar de kerk in Bombana. Iedereen zag je daar en vroeg wat er gebeurd was. Iemand ging een journalist roepen die foto's nam. Daarna werd je naar het huis van de pastor gebracht. De journalist kwam ook naar daar. Hij zei je dat je daar niet veilig was en dat je beter naar Kagbantama kon gaan. In Kagbantama werd je ondergebracht in een hotel tot de pastor en de journalist besloten dat het er niet langer veilig was. De leden van de Poro genootschap zochten je immers om de initiatie verder af te maken. Ze dreigden er zelfs mee je vader te doden en op te hangen als je hen niet toestond de initiatie af te maken. De pastor en de journalist besloten je naar een grote stad te brengen. Daar verbleef je wederom in een hotel. Na een aantal maanden kwamen ze je ophalen en zo verliet je in december 2010 samen met een lid van de kerk het land. Na je aankomst in België vroeg je er op 13 december 2010 bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel asiel aan.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat je er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je verklaarde dat je vervolging vreest door de Poro genootschap waarvan je vader één van de leiders was omdat je tijdens je initiatie wegvluchtte en de initiatie zodoende niet voltrokken werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 16 augustus 2011, hierna CGVS, pp.9-10).

Er dient opgemerkt te worden dat de verklaringen die je aflegde ter ondersteuning van je asielrelaas totaal niet geloofwaardig zijn. Je verklaarde dat je erin slaagde uit de handen te blijven van de mensen van de Poro genootschap en uiteindelijk ook het land verlaten te hebben dankzij de hulp van de pastor Hadel en de leden van je kerk, de United Methodist Church in Bombana (zie gehoorverslag CGVS, pp. 5-6, 10). Uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de United Methodist Church in Sierra Leone geen afdeling heeft in Bombana (zie documentatie in het administratieve dossier). Bovendien blijkt dat er binnen de United Methodist Church in Sierra Leone geen dominee Hadel actief was (zie documentatie in het administratieve dossier). Bij gevolg zijn uw verklaringen betreffende de manier waarop je nadat je je initiatie ontvluchtte uit de handen kon blijven van de leden van de Poro genootschap, betreffende de manier waarop je het land ontvluchtte en naar België reisde en betreffende de manier waarop je wist dat de leden van de Poro gemeenschap je nog steeds zochten nadat je de initiatie ontvlucht, niet geloofwaardig.

Daar deze verklaringen in zodanige mate de kern van je asielrelaas raken, kan bij gevolg evenmin enig geloof gehecht worden aan je verdere verklaringen aangaande de eigenlijke vervolging door de Poro waarvan je beweerde het slachtoffer te zijn geweest.

Ter ondersteuning hiervan dient bovendien gesteld te worden dat uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt eveneens blijkt dat de pastor van de United Methodist Church in Port Loko, de enige afdeling van de United Methodist Church in Port Loko district, geen weet heeft van de door jou verhaalde gebeurtenissen (zie documentatie in het administratieve dossier), terwijl het weinig waarschijnlijk is dat hij hiervan niet op de hoogte zou zijn indien de door jou aangehaalde vervolging inderdaad plaatsvond, indien je inderdaad hulp kreeg van leden van de kerk en indien je er inderdaad de ruchtbaarheid aan gaf die je op het Commissariaat-generaal beweerde eraan gegeven te hebben.

Tot slot dient gesteld te worden dat de krantenartikels die je voorlegde je geloofwaardigheid slechts verder ondermijnen daar wederom uit objectieve bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat beide artikels waarin je bij naam vernoemt wordt en die gewag maken van de door jou ingeroepen vervolging, vals zijn (zie documentatie in het administratieve dossier). Dit wijst er duidelijk op dat je intentioneel probeerde de Belgische asielinstanties te misleiden.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt dat je er niet in slaagde je verklaringen met betrekking tot een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming geloofwaardig te maken.

Je voogd legde op het Commissariaat-generaal verder nog een algemeen rapport met betrekking tot de Poro genootschap voor. Dit rapport wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar het niet van die aard is dat het de geloofwaardigheid van je verklaringen kan herstellen en daar het slechts een algemeen rapport is waarin je geenszins bij naam vermeld wordt.

Verder was je niet in het bezit van enig document dat een controle van je identiteit en je reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

2. Over de procedure

2.1. Verzoeker stuurt een aangetekend schrijven op 17 januari 2012, aldus na de sluiting van de debatten op 12 januari 2012. Verzoeker merkt op dat hij ter terechtzitting niets kon zeggen omdat hij geen advocaat is en omdat zijn procedure in het Nederlands is terwijl hij, door de toewijzing aan het centrum van Fedasil te Virton, Frans geleerd heeft.

Verzoeker vraagt of er geen bijkomend onderzoek moet gebeuren door het CGVS.

Hij argumenteert omtrent zijn lidmaatschap van de methodistische parochie in Bonama en de artikelen die werden gepubliceerd op het internet aangaande zijn problemen.

2.2. De door verzoeker bijgebrachte stukken werden aan de Raad overgemaakt na de sluiting der debatten op 12 januari 2012.

Artikel 39/60 bepaalt:

“De procedure is schriftelijk.

De partijen en hun advocaat mogen ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn.”

Aangezien verzoekers brief handelt over het verloop van de terechtzitting en de door verzoeker bijgebrachte stukken aan de Raad werden overgemaakt na de sluiting der debatten, wordt deze brief, gelet op het voorgaande, niet in aanmerking genomen.

Dit klemt des te meer daar:

- waar verzoeker betoogt: *“Ikzelf kon niets zeggen tijdens de zitting (...)”* dient te worden opgemerkt dat verzoeker blijkens het proces-verbaal van de terechtzitting werd bijgestaan door een tolk Krio;
- aangaande zijn betoog omtrent zijn lidmaatschap van de kerk en de bijgebrachte internetuittreksels, dient te worden vastgesteld dat dienaangaande reeds verweer werd gevoerd in het verzoekschrift. De internetuittreksels bevonden zich overigens al in het administratief dossier van verweerder.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchteling en een schending van de artikelen 48/3 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet).

Verzoeker handhaaft dat hij naar de kerk in Bombana ging en dat hij door dominee (H.) werd geholpen. Betreffende de “United Methodist Church” (UMC) baseert de Commissaris-generaal zich op CEDOCA-informatie en op het antwoord van het Hoofd Communicatie van de UMC, de heer (J.). Deze verklaart inderdaad dat de UMC geen afdeling heeft in Bombana en dominee (H.) niet te kennen, maar hij merkt tevens op dat de UMC en de “Methodist Church” vaak met elkaar worden verward. Verzoeker wijst erop dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde naar een christelijke methodistische kerk te gaan, niet dat het de UMC betreft. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal zijn aanvraag met de nodige zorgvuldigheid diende te behandelen en zich minstens ook diende te informeren bij de “Methodist Church”.

Betreffende de krantenartikelen verwijst de commissaris-generaal naar een e-mail van de hoofdredacteur van de krant Awoko om te concluderen dat deze artikelen vals zijn. Verzoeker wijst erop dat de hoofdredacteur meent dat deze artikelen vals zijn enkel en alleen omdat hij ze niet heeft kunnen nakijken en superviseren voor publicatie. De betrokken journalist werd ontslagen maar de hoofdredacteur geeft geen enkele uitleg over deze journalist of de praktijken waarbij hij betrokken was. Verzoekende partij voegt hieraan toe dat het niet uitgesloten is dat de hoofdredacteur zelf lid is van de Poro gemeenschap. Dit lidmaatschap is immers noodzakelijk om belangrijke functies te hebben in de

Sierra Leonese maatschappij. Verzoeker verwijst in dit verband naar een rapport van het CORI (Country of Origin Research and Information) over gedwongen initiatie binnen de Poro gemeenschap in Sierra Leone van 6 maart 2009 (stuk 2).

Wat de bewijslast betreft, verwijst verzoekende partij naar de UNHCR-proceduregids die van kandidaat-vluchtelingen eist dat ze de waarheid vertellen, hun asielrelaas bewijzen en gedetailleerde verklaringen afleggen. Verzoeker stelt dat hij ter staving van zijn asielrelaas krantenartikelen heeft neergelegd die niet objectief worden tegengesproken in de bestreden beslissing. Deze artikelen bewijzen wat hem in zijn land is overkomen. Verzoeker verwijst naar de bepalingen van artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet en stelt verder dat zijn verklaringen gedetailleerd, samenhangend en plausibel zijn en overeenstemmen met algemeen bekende feiten. Verzoeker verwijst in dit verband naar rapporten van het "Refugee Documentation Centre" van Ierland van 12 juli 2011 en Dr. Krijn Peters van de universiteit van Swansea over de Poro gemeenschap in Sierra Leone (stukken 3 en 4). Volgens verzoeker kan dan ook niet redelijkerwijs worden betwist dat hij een initiatie onderging in de Poro gemeenschap, gelet op de talrijke details in zijn verklaringen.

Verzoeker voegt hieraan toe dat de geheime maatschappijen een grote invloed hebben in Sierra Leone, en zeker bij de autoriteiten. Hij zal dan ook onmogelijk bescherming kunnen krijgen van zijn autoriteiten. Verzoeker meent dat hem minstens het voordeel van de twijfel moet worden verleend.

3.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit en vliegreis, hetgeen een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

Uit het administratief dossier blijkt dat verweerders onderzoeksafdeling (CEDOCA) een onderzoek heeft gevoerd naar de authenticiteit van de door verzoeker neergelegde krantenartikelen. Het resultaat van dit onderzoek bevindt zich in het administratieve dossier en werd geput uit contacten met de hoofdredacteur van de betrokken krant "Awoko". De resultaten van het onderzoek duiden op de valsheid van de documenten in kwestie. Verzoeker weerlegt deze vaststelling niet, maar stelt eenvoudigweg dat de bron niet objectief is. Verweerder merkt terecht op dat indien verzoeker kritiek heeft op de objectiviteit van de geconsulteerde bron, hij minstens een begin van bewijs moet aanbrengen betreffende de onjuistheid van de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat de vermelding in twee krantenartikelen van de namen van een potentieel lid (verzoeker en diens eventuele broers) en van een daadwerkelijk lid (verzoekers vader) van een geheim genootschap strijdig is met de doelstellingen van dit geheim genootschap. Het is immers manifest tegen de belangen van het geheime genootschap dat een effectief lid als verzoekers vader zich publiekelijk uitsprekt over zijn lidmaatschap en de (wijze van) toetreding door andere leden van zijn familie. Het is evident dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij neerlegt. De misleiding die de voorlegging van een dergelijk stuk beoogt, moet worden aangerekend aan diegene die er gebruik van maakt. Dat verzoeker zich bedient van vervalste documenten werpt een smet op zijn algehele geloofwaardigheid.

Inzake de kerk waar verzoeker zou toe behoren, verwijst verweerder terecht naar het gehoorverslag. Hieruit blijkt immers duidelijk dat verzoeker wel degelijk heeft vermeld dat hij naar de UMC ging (zie

gehoorverslag CGVS, p. 5): “Vertel me eens iets meer over je godsdienst en je kerk? De kerk waar ik naartoe ging was een goede kerk, ik had het daar graag omdat ze het woord van God predikten. Welke kerk was het? United Methodist Church”. Dienvolgens heeft verweerder terecht geoordeeld op basis van de informatie die middels de onderzoeksdaden werd bekomen.

Indien verzoekers relaas, gelet op het hoger vastgestelde, al enige vorm van waarheid bevat, *quod non*, dient tevens te worden vastgesteld dat verzoeker behoort tot de Temne (gehoor CGVS, p.3). Uit de door verzoeker bijgebrachte documentatie (rapport van Krijn Peters, map documenten, stuk 2; verzoekschrift, inventaris stuk 4) blijkt dat verzoeker de mogelijkheid heeft om zich veilig te vestigen in een “*non-Temne Poro area*” (zie punt 31). Uit voormeld stuk blijkt ook dat de doodstraf actueel niet wordt toegepast op personen die de Poro-regels overtraden (*ibid.*). Van verzoeker kan aldus, overeenkomstig artikel 48/5, § 3, eerste lid van de vreemdelingenwet, redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich in het deel van het land vestigt alwaar hij, blijkens voormelde landeninformatie, geen risico op vervolging loopt.

De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de Poro gemeenschap in Sierra Leone toont geen persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

3.2.1. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet. Verzoeker vraagt hem in ondergeschikte orde het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen, aangezien hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een ernstig risico loopt op reële schade, met name de doodstraf of mensonterende en vernederende behandelingen of straffen.

3.2.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake de geloofwaardigheid van zijn relaas en de mogelijkheid tot een vestiging overeenkomstig artikel 48/5, § 3, eerste lid van de vreemdelingenwet, alsook de elementen in het dossier, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS